

случай и да удари на Българско-то царство въ едно време съ Венгерско-то кръстоносно войнство. — „Ные „те увѣщаваме внимателно и те съвѣтоваме отъ чи- „стоты души да прѣмыслешишъ внимателно, че ако не се „помогне на Имперія-та ти по-скоро и ако се испусне „това благоприятно врѣме, то послѣ ще бѣде вѣче къ- „сно ¹⁴⁾“.“ Ето съ какъвъ начинъ папа-та искаше да накаже Българе-тъ за това, че тѣ не щѣхъ да станѣтъ негово стадо. — Въ Венгрія ставахъ голѣми пригото- вленія за тази свещенна война противъ Българе-тъ, съ които папа-та искаше да постѣпи, както ся разказва въ библия-та, че ся е случило съ Амореискии народъ (*iniquitate sua velut Amorrhæi populi consumanda*). Нищо обаче не излѣзе отъ всички-тъ тѣзи старанія папски. Императоръ Балдуинъ имаше причина да не вѣрва въ всемогѣщество-то папско, и неща да развали мирни-тъ си отношенія къмъ Йоанна Асѣня, а Венгерскии краль се побоя да се изложи само съ свои-тъ сили на такива опасности, какви-то представляваше за него вой- на-та му съ Йоанна Асѣня и се отказа да испълни во- ля-та на папа-та. Та и въобще въ Европа бѣше вѣче минѣла мода-га за кръстоносни походи; други духъ бѣше вѣче повѣялъ тамъ, духъ, който сломи всемогѣще-то значеніе на папска-та дума. —

Область-та на Търновскии патриархъ испрѣво е бы- ла твърдѣ голѣма. Во врѣме-то на Йоанна Асѣня всички-тъ епархії, които тогава влазѣхъ въ съставъ-тъ на Българско-то царство, всички-тъ въ духовенъ изгледъ ся подчинявахъ на ново-учреденіи Български патриархъ.

¹⁴⁾ *Nobilitatem tuam monemus et hortamur attente ac suademus in animi puritate si quid juris ad te in terra ipsius Assani pertinent, in manu Romanæ ecclesiæ ponere non postponas, ut provideamus exinde, prout consideratis negotii circumstantiis utilitati et necessitati ejusdem Imperii videbimus expedire. —*